

Mál nr. 208/2013
M
og V v/ ábyrgðartryggingar Í.

Vinnuslys vegna falls úr tröppu 7. mars 2011.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. maí 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V hf. dags. 24. júní 2013.

Málsatvik.

M var að vinna við að setja upp kapalrennur við loft í tónlistarhúsinu Hörpu og þurfti að skrúfa múrbolta í vegg upp við loft í því skyni. Til að komast að þeim stað notaði hann svokallaða A-tröppu og stóð efst í henni. M var að herða á múrboltanum þegar boltinn skyndilega slitnaði og við það missti M jafnvægið og féll úr tröppunni til jarðar og slasaðist.

M telur að Í beri skaðabótaábyrgð vegna þess tjóns sem M hlaut við fallið og að greiða eigi skaðabætur úr ábyrgðartryggingu hans hjá V. M bendir á að mikil tímapressa hafi verið sett á hann og aðra starfsmenn um að verkið gengi hratt og að honum hafi ekki staðið annað til boða en að nota umrædda A-tröppu. M vísar til skýrslu Vinnueftirlits ríkisins, en skv. niðurstöðu hennar sé hægt að rekja orsök slyssins til þess að ekki var notst við nægilega öruggan búnað, auk þess sem verkið hafi ekki verið unnið í samræmi við verkáætlun í öryggis- og heilbrigðisáætlun Í. M vísar einnig til reglugerðar um notkun tækja nr. 367/2006 og telur að Í hafi ekki fylgt ákvæðum hennar réttilega.

V telur að ósannað sé að tímapressa hafi verið á starfsmönnum Í og telur að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu ekki uppfyllt. V vísar til þess að M hafi sótt sérstakt öryggisnámskeið hjá Í þar sem farið hafi verið í gegnum verklagsreglur um vinnu í hæð og að starfsmenn þurfi að meta áhættu hverju sinni og tryggja það í samráði við verkstjóra sinn að réttur búnaður sé notaður við vinnuna. Þetta hafi M ekki gert og sú ákvörðun sem hann tók um að nota tröppuna hafi verið á hans eigin ábyrgð og í samræmi við verklagsreglur. V vísar einnig til þess að það hafi skýrlega komið fram á umræddu öryggisnámskeiði og skv. upplýsingum frá Í hvernig vinnubrögð áttu að vera og hafi M brotið gegn þeim almennu fyrirmælum sem hann hafi þar fengið.

Álit.

Í málinu liggja hvorki fyrir skýr sönnunargögn um hvaða fyrirmæli M fékk á öryggisnámskeiði hjá Í né hvaða háttisreglur Í hafði sett starfsmönnum sínum. Ekki liggur heldur fyrir með sönnunargögnum að M hafi haft annan búnað á vinnustað sínum en þær A-tröppur sem hann notaði. Þegar litið er til þessa verða athugasemdir Vinnueftirlits ríkisins um framkvæmd verksins lagðar til grundvallar við mat á sök Í.

Þær athugasemdir eru þess eðlis að orsök slyss M hafi verið sú að ekki hafi verið notaður réttur búnaður til að vinna það verk sem M vann í greint sinn. Verður að telja að það sé beint samhengi milli þess og falls hans úr tröppunni. M var ekki í stöðu verkstjóra eða í sambærilegri stöðu á vinnustað sínum. Í bar að sjá til þess að hann hefði réttan búnað til að vinna þau verk sem hann átti að vinna og verður Í að bera hallann af sönnunarskortum um að slíkur búnaður hafi verið tiltækur. Ekki telst heldur nægilega sannað að M hafi brotið gegn öðrum fyrirmælum Í, enda liggja ekki fyrir skýr gögn um hver þau voru.

Hvað varðar háttsemi M nýtur hann verndar 23.gr.a. skaðabotalaga nr. 50/1993 í þeim skilningi að hann er starfsmaður sem verður fyrir líkamstjóni í starfi og skaðabótaréttur hans skerðist ekki nema hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning með háttsemi sinni. Með vísan til gagna málsins og þeirrar óvissu sem ríkir um þann búnað sem tiltækur var verður val M á A-tröppunni ekki metið honum til stórkostlegs gáleysis. Hann á því óskertan skaðabótarétt og rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu Í hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu Í hjá V.

Reykjavík 28. júní 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.